

vidět Amma Dablam, o které za úsvitu i krvavého západu horolezci tvrdí, že je to nejnádhernější kopec na světě.

Cesta do Lobuche

Nastává semifinále celého treku: cesta do Lobuche. Nejprve vede plochým údolím, kde se na poslední travě v létě pasou stáda jaků. Po dvou hodinách se ale vpravo začerná vykotlané ošklivé čelo ledovce. Tady se nastupuje na kamennou tříšti pokrytý led. Odsud už je to jen samý nestabilní kámen, prach, prudce tekoucí voda ve vytátých zářezech a slunce, které kvůli odrazu od ledových ploten ošklivě spaluje kůži i zespoda. Chytrý nebo poučený trekař si tu krémem namaže nejen obličej a uši, ale také kůži pod krkem a nos zespoda. Na rty se moc hodí krycí pomáda.

Lobuche je bokem od ledovcové morény vystavěná slabá desítka nízkých zaprášených lodgí. Doporučuje se sem dorazit co nejdříve, aby bylo možné vybrat si lepší místo na spaní. Tady jsou i tři dřevěné pryčny nad sebou. Uprostřed tmavé spací komory stojí rozbitá litinová kamna, do kterých ty šedivé koláče, které dvířky láduje neuvěřitelně ušmudlaná hospodyně, jsou sušený jačí trus. Celou noc bude unikat čpavý proužek dýmu. Těm nahoře bude ráno špatně.

Právě tady v Lobuche se před lety po nečekaném a mimořádně silném nočním sněžení zřítily střechy několika lodgí a byli tu i mrtví.

Velké finále

Finále je tady: pochod k patě Mount Everestu. Vstává se brzo ráno. Mrzne. Po rychlé snídani přijde do batohu něco čokoládových tyčinek, termoska s čajem a někdo přidá i spacák a čelovku baterku.

Cesta vede zase po moréně ledovce. Většinou je vyšlapaná. Po dvou hodinách se rozevře planina s polovyschlým a polozamrzlým jezerem. Gorak Shep. Vpravo se jde do horolezeckého základního tábora nejvyšší hory světa a vlevo se krčí vděčný vyhlídkový kopec Kala Pattar. Má mezi osmitisíčovkami trapných pět a půl tisíce

FOTO: ZDENĚK JANKOVSKÝ

metrů, ale také vyhlídku na celé panoráma Amma Dablam – Nuptse – Lhotse – Mt. Everest – Pumori – Cho Oyu. Za dobrého počasí si tady na vrcholu Kala Pattar ti chytrí vlezou do spacáku a koukají na tu nádheru třeba dvě hodiny.

Pomalů je třeba sejít dolů. Pro nejzdatnější přichází v úvahu ještě cesta do Base campu lezců na Everest, ale jde vlastně jen o zážitek do sbírky, protože vyhlídka na horu hor je odsud dost mizerná.

Po dalších třech hodinách je šance vrátit se zpátky do Lobuche. I na zpáteční cestě je třeba být hodně opatrný a nesejít ze stezky. Stane se to snadno po chvíli nepozornosti. A bez spacáku platí v téhle výšce jediné pravidlo: když ztratíš cestu a přijde noc, vyber si nějaký velký kámen a choď kolem něj až zase do světla – nezmrzneš a ráno snad cestu zase najdeš.

Cesta zpět

V Lobuche začíná cesta zpět, a tak se kolem kuchyňského ohýnku sedí trochu nostalgicky. Trekař, který se ten den dotkl nejvyšší hory světa, se třeba odváží napít se i tradičního šerpského rýžového piva chang. Kvasí ze zbytků nesněžené rýže v plastovém barelu a smrdí. Ale má dobrá tři čtyři procenta alkoholu. Před nalitím se cedí sítkem.

Někdo sedí znaven s walkmanem na uších. Zbytek se baví historkami. Ten večer zvítězila ta, která vyprávěla o slovenské ženské expedici, která se před nějakými deseti lety chtěla vyfotit na vrchu Kala Pattaru v národních krojích. Slovenky – ostřílené z Tater – večer předtím pohrdlivě o vyhlídkovém kopečku Pattar říkaly: vyběhneme nahoru, odfoťme se, seběhneme... Ale pravda den nato byla jiná – na vrchol došla jenom jediná, dvě zůstaly vyčerpané zdrcené sedět pod nástupem s úplně sinálními rty. A večer, když se stále ještě pohřešovala jedna jejich členka a bylo třeba vyrazit jí naproti a pomoci, žádná ze slovenských horolezek se od ohně v lodgí nezvedla. Lékařka téhle slavné výpravy tehdy dokonce prohlásila: Až mi pacienta přinesou, vyšetřím ho... Jenomže žádná z ostřílených lezek o záchranu kamarádky neprojevila zájem, natož aby ji odněkud nosily lékařce pod nos! Himálaj prověřil každého. Nejen fyzickou zdatnost, i morální hodnotu každého.

Z Lobuche vede zpáteční cesta toutéž stezkou zase dolů přes Thyangboche a Namche Bazar do Lukly. A těšit se dá mimo jiné i na to krásné adrenalinové osmdesátimetrové kamenité letiště na úbočí velké hory...

ZDENĚK JANKOVSKÝ

Z LITERATURY

„Jako typický Anglosas jsem natáhl paži a chtěl podat Tenzingovi ruku, jenže to bylo pro něj málo. Vzal mě kolem ramen, mocně mě objal a já mu objetí opětoval. Tenzing je možná z našeho úspěchu mnohem vzrušenější než já. Bylo 29. května 1953 11.30 hodin.“

Úryvek je z knihy vzpomínek Edmunda Hillaryho na úspěšný výstup s Šerpou Tenzingem Norgayem na vrchol nejvyšší hory světa Mount Everestu.

NABÍDKA CK

Podle internetových stránek vybraných cestovních kanceláří nabízejí v současné době trek pod Mt. Everest pouze dvě z nich. Adventura a Poznání.

Cena se liší jen minimálně (Adventura 48 950 Kč, Poznání 46 000 Kč), ale u Adventury je v ceně zahrnuto i ubytování a doprava v Nepálu, stejně tak i poplatek nosičům. Termín zájezdu u Adventury je od 8. října do 6. listopadu. Poznání zatím termín neuvádí. S Adventurou se během treku podíváte na vrchol Kala Pattar (5545 m), CK Poznání zase nabízí výstup na Mera Peak (6462 metrů) a přenocování v základním táboře pod Mt. Everestem.